

[Ruth Olsen]

ret meget ved disse fordele – f.eks. bare det, at rentefradraget blev fastsat til 50 pct. for alle – før det blev åbenlyst for enhver, at det var skattefordelene, der fik folk til at vælge ejerboligen, og således er det skattepolitikken, der har skævt styret udviklingen på boligmarkedet.

Det er befolkningens boligønsker, der skal styre udviklingen, hørte vi ministeren sige, men i virkeligheden er det altså først og fremmest et spørgsmål om skattetænkning. Det kan vi jo ikke bebrejde nogen; det er det, man normalt kalder rationel adfærd ud fra de givne regler.

Hvidbogen påpeger, at antallet af ejerboliger i årene 1970–1985 blev forøget med 325.000, mens antallet af lejeboliger i de samme år blev reduceret med 40.000. Det er da klart, at det betyder store forrykkelser i nationaløkonomien, når en så meget større del af befolkningen på denne måde sikrer sig et rimelig stort fradrag og muligheder for værdistigningsgevinster, og det betyder naturligvis et øget skattetryk på alle dem, der ikke har det. Det er udtryk for dårlig boligpolitisk planlægning at gøre én boligform så meget mere økonomisk attraktiv end en anden. Der er således i allerhøjeste grad brug for en omstrukturering af boligstøtten, som kan gøre valget mellem ejerbolig og lejebolig mere frit. Der skal bygges flere og vel at mærke billigere udlejningsboliger, hvis vi skal sikre folk et reelt frit valg.

SF har gennem mange år foreslået en forøgelse og billiggørelse af det sociale boligbyggeri, bl.a. via en boligfond, der kunne finansiere byggeriet uden om de almindelige mekanismer på lånemarkedet med svingende rente og kurstab. Man kunne f.eks. udbygge Landsbyggefonden til det. På den måde kan der sikres en høj og stabil byggeaktivitet, som er planlagt efter det reelle boligbehov i stedet for efter skiftende regeringers statsfinansielle sparebehov.

Hvidbogen giver også nogle udmærkede anvisninger på, hvad fremtidens boligbehov er, og hvordan vi kan sikre det dækket. Det er ikke flere analyser, der er brug for, men politisk handling.

Boligmarkedet er trukket skævt på mange måder netop på grund af den favorisering af subsidierne til ejerboligformen. For eksempel er næsten alle enlige forsørgere nu placeret i socialt boligbyggeri, hvor de udgør en meget

stor procentdel, fordi huslejens størrelse simpelt hen gør det nødvendigt, at man har ret til boligsikring for at kunne have råd til at bo der.

Det er også et stadig større problem, at nogle kommuner ved at undlade at opføre socialt boligbyggeri eksporterer deres sociale problemer til andre kommuner, der har planlagt deres boligbyggeri ud fra mere ansvarlige holdninger. Disse socialnasserkommuner slipper så også for at deltage i løsningen af flygtningenes boligproblemer. Det kan selv en Venstreborgmester som Brixtofte i Farum se kalder på en eller anden form for tvangsløsning over for »snyderne«.

SF har peget på en løsning, hvor man fratog disse kommuner nogle rettigheder, indtil de havde opfyldt en mindstekvote – det har været opdragerpædagogikken i mange år – eller hvor disse kommuner skulle erlægge en klækkelig erstatning til de kommuner, der har sørget for en stor andel af sociale boliger. Den skulle være så stor, at den virkelig motiverede kommunerne til også at gøre noget, dvs. bygge sociale boliger.

Hvidbogen påviser, hvordan det ændrede familiemønster og ændringer i befolkningens aldersfordeling kræver en årlig tilgang af nye boliger på mindst 26.700, og den viser, hvordan det er realistisk muligt at få dem bygget. Nu er det altså politiske beslutninger, der er brug for.

Estrup (RV):

Man kunne godt ved indledningen til denne debat spørge: hvad bliver mon det næste? For få dage siden behandlede Folketinget en SF-forespørgsel til forsvarsministeren om Parkteatrets lokaler på Østerbro Kaserne – bestemt et vigtigt spørgsmål for lokalrådet på Østerbro i København, men måske ikke just Folketingets bord.

I dag har vi så en boligpolitisk forespørgsel, fordi man i SF er faldet over en bog, som man synes er god og relevant. Bevares, det er vi i Det Radikale Venstre enige i at den er, men der er mange gode bøger, og min fantasi slår altså ikke rigtig til til at forestille mig, hvad den næste, som vi skal have fat i, hedder.

Jeg synes, at man bør overveje anvendelsen af forespørgselsdebatter, og jeg tror, at meget af det, vi diskuterer nu her, kunne væ-